

Otázka 24. – Ekologie

- Věda zkoumající vzájemné vztahy mezi organismy a vztahy organismů k prostředí
- Patří mezi základní biologické disciplíny – využívá poznatky z dalších přírodních věd

Ekologické pojmy

- Ekologická nika
 - Souhrnné prostorové a funkční zařazení organismů do ekosystému – úloha organismu ve vztahu k jiným druhům
 - Zahrnuje soubor všech faktorů prostředí, který organismus využívá pro průběh svých životních funkcí
- Ekologická valence
 - Rozpětí podmínek prostředí
 - Vždy vymezen minimem a maximem, střední hodnoty udávají ekologické optimum
 - Pro organismu důležité, aby všechny podmínky byly v rozmezí ekologické valence
 - Druhy stenoekní – úzká valence – nesnáší výraznější kolísání podmínek (koala živící se eukalyptem)
 - Druhy euryekní – široká valence – snáší i výraznější kolísání podmínek prostředí
- Limitující faktory
 - Faktor, který rozhoduje o výskytu druhu na stanovišti a který se na stanovišti nejsnáze dostane mimo hranice ekologické valence
- Bioindikátory
 - Organismy, podle jejichž výskytu můžeme usuzovat kvalitu a vlastnost prostředí
 - Rak říční – čistá voda, vřeš obecný – kyselá půda
- Areál
 - Oblast na Zemi, kde se přirozeně vyskytuje daný druh
 - Splňuje podmínky daného druhu
 - Kosmopolitní druh – široký areál, rozšířen po celém světě
 - Moucha domácí, člověk
 - Endemický druh – žije na určitém místě, jinde se nevyskytuje
 - Fosa (madagaskarská šelma), koala, panda
 - Autochtonní druhy – původní druhy žijící na území
 - Alochtonní druhy – druhotné areály – byly dovezeny na určité území, kde se předtím nevyskytovaly
 - Relikt – původně široce rozšířený, dnes přežívající jen na určitém území
 - Latimérie podivná (ryba)
 - Synantropní druhy – vázány na člověka a jeho sídla
 - Potkan obecný

Organismy a prostředí

- Organismy nežijí izolovaně, ale ve vzájemné interakci se svým prostředím
 - Reagují na vnější podmínky a svou vlastní činností prostředí ovlivňují
- Biotop
 - Životní prostředí, které umožňuje organismu základní životní funkce
 - Prostor, který poskytuje organismům podmínky pro život – rybník, les, louka
- Ekologické faktory
 - Životní podmínky organismů
 - Biotické – působení organismů na sebe navzájem včetně potravních řetězců a působení člověka

- Působení může být přímé (požírání jednoho organismu druhým) nebo nepřímé (jeden organismus mění podmínky prostředí jinému organismu – zastínění jedné rostliny druhou)
- Abiotické – působení neživé přírody – sluneční záření, teplota, vlhkost

Abiotické ekologické faktory

- Soubor všech fyzikálních a chemických faktorů působící na organismy

1. Sluneční záření

- Hlavní zdroj energie pro život na Zemi
- Podle rozsahu délky
 - Ultrazvukové (10–380 nm) – 90 % zachyceno ozonosférou, v malých dávkách působí pozitivně (tvorba vitamínu D), vyšší dávky jsou životu nebezpečné (mutagenní účinky)
 - Viditelné světlo (380–760 nm) – přímý zdroj energie pro fotosyntézu, světelný režim má periodická charakter
 - Fotoperioda – délka světelné části dne, podmiňuje rytmické opakování životních projevů organismů – biorytmů
 - Infračervené záření (760 nm – 1 mm) – nejvýznamnější zdroj tepla pro organismy, u většiny se teplotní optimum pohybuje mezi 15 a 30 °C
 - Eurytermní organismy – snášejí větší teploty
 - Stenoremní organismy – citlivé na změny teplot

2. Vzduch

- Zdroj chemických látek nutných k životu – dýchání, oxid uhličitý
- Kyslík (21 %) – produkovaný zelenými rostlinami při fotosyntéze, nezbytný pro život aerobních organismů, toxický pro anaerobní organismy
- Oxid uhličitý (0,034 %) – produktem dýchání organismů, zdroj uhlíku pro fotosyntézu
- Dusík (78 %) – ze vzduchu přímo využitelný jen některými bakteriemi

3. Voda

- Pro život nezbytná, součást organismů těl, zajišťuje transport látek v těle, účastní se všech biochemických reakcí, umožňuje tepelnou regulaci atd.
- Životní prostředí mnoha organismů
- Sladká voda 3 % na Zemi
- Zdrojem vody v přírodě jsou atmosférické srážky
- Život organismů ovlivňují fyzikální a chemické vlastnosti vody – salinita, teplota, hustota, obsah kyslíku, pH, proudění vody, viskozita
- Nároky na vody
 - Hydrofilní – vlhkomilné
 - Xerofilní – suchomilné

4. Adaptace organismů

- Přizpůsobení se organismu podmínkám prostředí
 - Fyziologické – změny fyziologických procesů v těle organismů – změny metabolismu související se změnou výživy
 - Morfologické – přizpůsobení tvaru těla – končetiny savců v různém prostředí (hrabavé končetiny krtka, křídla netopýra, ploutve velryby)
 - Etologické – přizpůsobení chování – mechanismy orientace v prostoru, způsoby vyhledávání a získávání potravy
- Konvergence – vznik podobných znaků u vývojově nepříbuzných skupin organismů
 - Podobný tvar žraloka, ryby a delfína
- Divergence – vznik různých znaků u vývojově příbuzných forem

- Vzhled různých vačnatců

Biotické faktory prostředí

1.Populace

- Soubor jedinců stejného druhu žijící na určitém prostoru, v určitém čase
- Znaky populace
 - Hustota populace – vyjadřuje počet jedinců nebo množství biomasy žijící na jednotce plochy nebo objemu
 - Hustota se mění vlivem vnějších faktorů nebo natality, morality atd.
 - Rozptyl – disperze
 - Náhodný – velmi vzácný
 - Rovnoměrný – mezi jedinci s velkou konkurencí
 - Shloučený – skupinky, nejčastější
 - Živočichové žijící ve stádech
 - Růst populace – projevuje se kolísáním počtu jedinců v populaci
 - Ovlivněn natalitou – množivost jedinců
 - Ovlivněn moralitou – úmrtnost jedinců
 - Stěhování – migralita
 - Migrace – pravidelně se opakující stěhování se zpětným návratem na původní místo výskytu – ptáci na přezimování
 - Emigrace – vystěhování jedinců bez návratu – sarančí tahy
 - Imigrace – přistěhování nových jedinců
 - Struktura populace – struktura věková, sexuální, sociální
- Vztahy mezi populacemi
 - Neutrální
 - Neutralismus – populace na sobě nezávislé, jejich životní prostory jsou odlišné – zmije a kapr
 - Pozitivní – jednostranně nebo vzájemně
 - Protokooperace – vzájemně prospěšné soužití dvou druhů, není závazné – kolektivní hnizdění ptáků
 - Komenzalismus – interakce dvou druhů, jeden z nich (komenzál) má užitek a druhý (hostitel) je nepříznivě ovlivněn
 - Mutualismus – vzájemně prospěšný vztah mezi dvěma populacemi
 - Obligátní – permanentní spojení – soužití houby s růsou
 - Fakultativní – dočasné spojení – přenos pylu hmyzem
 - Negativní – snižují početnost populací, podstata biologické regulace
 - Biologická regulace – udržení rovnováhy v přírodě, využívaná v zemědělství
 - Kompetice – soupeření organismů o omezené zdroje výživy, energie nebo o prostor
 - Silnější druhy vytlačují slabší
 - Vnitrodruhová kompetice – kompetice mezi jedinci téhož druhu
 - Mezidruhová kompetice – kompetice mezi jedinci jiného druhu
 - Alelopatie – jeden druh (inhibitor) negativně působí na jiný druh (amenzáл) svými metabolity, inhibitor není sám ovlivněn
 - Sinice produkují toxin, který zabíjí vodní živočichy
 - Parazitismus – dočasné nebo trvalé soužití parazita a hostitele, parazit využívá hostitele jako zdroj potravy, poškozuje hostitele
 - Fakultativní parazité – parazitují pouze příležitostně – pijavka lékařská
 - Obligátní parazité – parazitují celý svůj život – tasemnice
 - Predace – dravý způsob života, predátor aktivně vyhledává a loví kořist pro potravu – vlk loví zajíce
 - Zakládání nových populací
 - Podnětem bývá oslabení či vymizení volně žijící populace

- Reintrodukce – navrácení populace do oblasti dřívějšího výskytu, nový jedinci by měli mít co nejpodobnější genotyp
- Posilující programy – posílení početně oslabené populace, noví jedinci dodáváni z chovů nebo z jiných lokalit
- Introdukce – zavádění druhů do nepůvodních lokalit

2.Společenstva

- Soubory populací různých druhů na určitém biotypu
- Fytocenóza – společenstvo rostlin
- Zoocenóza – společenstvo živočichů
- Umělá společenstva – člověkem vytvořené – pole, lesy, zahrady, města
- Struktura společenstva
 - Prostorová
 - Dána rozmístěním jednotlivých populací, výsledkem vztahů mezi organismy, mění se v čase
 - Vertikální – rozvrstvená do pater, stratifikace – stromové, keřové, bylinné, mechové lišejníkové patro
 - Horizontální – rozvrstvení na ploše – rozdíl mezi středem a okrajem lesa
 - Druhová
 - Druhové složení společenstva, mění se v prostoru a čase
- Ekologická sukcese
 - Samovolný, postupný vývoj ve složení společenstva
 - Probíhá po dobu několika let podle určitých zákonitostí
 - Mění se od strukturně jednoduchého po strukturně složité – tento proces se zpomaluje, až dosáhne stabilní fáze (klimax)
 - Primární sukcese – probíhá na půdě, která nebyla oživena – výsypky po těžbě
 - Zprvu se objevují bakterie, řasy, houby, lišejníky
 - Sekundární sukcese – probíhá na půdě s odstraněným vegetačním krytem, v půdě jsou výtrusy a semena – neudržované louky, neobdělávaná pole
 - Postupně se objevují jednoleté plevele, trvalé bylinky, keře, stromy

3.Ekosystémy

- Ekologické systémy, jsou tvořené společenstvem organismů a jeho abiotickým prostředím
- Základní funkční jednotka přírody, kterou charakterizují složité potravní vztahy, koloběh látek a tok energie – otevřený systém
- Základní složky ekosystému
 - Abiotické prostředí – sluneční energie, vzduch a voda
 - Primární producenti – autotrofní organismy, vytvářejí organické látky z látek organických – zelené rostliny nebo chemolitotrofní bakterie
 - Hrubá primární produkce – množství organické hmoty vyprodukované na jednotce plochy nebo určitou dobu, část je rostlinami prodýchaná
 - Čistá primární produkce – skutečný přírůstek organické hmoty – zbytek po odečtení ztrát způsobené dýcháním
 - Konzumenti (sekundární producenti) – heterotrofní organismy závislé na organické hmotě vyprodukované organismy autotrofními
 - Přírůstek hmoty na úrovni heterotrofních organismů
 - Býložravci – živí se rostlinami
 - Masožravci – živí se jinými živočichy
 - Všežravci – nemají specializovanou stravu – člověk
 - Dekompozitoři – organismy, které se živí mrtvou organickou hmotou
 - Energii získávají rozkladem složitých organických látek na jednodušší – bakterie, houby
- Hlavní typy ekosystémů

- Lesní ekosystém – přirozená skladba často pozměněna hospodářskou činností
 - Vysazované lesy se značí nízkou biodiverzitou, mnohdy výsadba geograficky nepůvodních rostlin
- Vodní a mokřadní ekosystémy – plocha se celosvětově zmenšuje, ubývají kvůli vodo hospodářských úprav s cílem odvodnění krajiny a zavlažování zemědělské půdy
 - Krajina ztrácí retenční schopnost
 - Při přívalových deštích a tání sněhu voda rychle odtéká a v nižinách dochází k povodním
- Horské ekosystémy – původní se začaly měnit s těžbou dřeva a nerostných surovin, s pastevectvím a později s rozvojem cestovního ruchu
- Travinné ekosystémy – travinná společenstva, v subtropických oblastech savany, v oblastech mírného pásu travinné ekosystémy (prérie, stem, pampa) – hodně zemědělsky využívány, mění se na agroekosystémy
- Agroekosystémy – intenzivní zemědělské hospodaření, používání pesticidů a chemických hnojiv – snížení biodiverzity
- Urbánní ekosystémy – ekosystémy sídel, liniových dopravních staveb, průmyslových a zpevněných ploch, omezeným výskytem zelených a vodních prvků
- Biomy
 - Soubory blízkých ekosystémů s podobnou funkcí a strukturou, které tvoří větší celky v celosvětovém měřítku
 - Vymezeny klimaticky – teplota a srážky
 - Každý biom obsahuje stálá typická společenstva rostlin a živočichů s určitým druhem převládající vegetace
 - Biomy tvoří jednotlivá vegetační pásmá
 - Tropické deštné lesy
 - V rovníkových oblastech
 - Vyrovnáné teploty během dne i roku – průměrně 25 °C
 - Hodné srážky
 - Druhově různorodé, vegetaci tvoří lesy s několika patry a množstvím lián a epifytů
 - Stromová ptáci a plazi, opice a hmyz
 - Savany
 - Tropické travnaté společenstvo
 - Střídá se chladné a teplé období, větší teplotní rozdíly mezi dnem a nocí
 - Nerovnoměrné srážky
 - Převažují zde bylinné porosty, stromy ve skupinách
 - Sloni, antilopy, žirafy, lvi, hyeny
 - Tropické pouště a polopouště
 - Horské a suché oblasti
 - 11 měsíců v roce bez srážek, jeden měsíc srážkově chudý
 - Velké teplotní rozdíly mezi dnem a nocí
 - Vegetace není souvislá – víceleté sukulenty, jednoleté bylinky
 - Pouštní hlodavci, hadi, ještěři
 - Tvrdoalisté lesy
 - Hlavně kolem Středozemního moře
 - Původní vegetaci tvoří lesy složené ze stálezelených neopadavých dřevin s kožovitými listy, dnes většinou zničeny a nahrazeny keři
 - Maximum srážek v zimě
 - Kozy, ovce, cedry, blahovičníky
 - Stepi
 - Travnaté společenstvo mírného pásu – prérie, pampy
 - Podnebí suché
 - Velké teplotní rozdíly
 - Nejsou přítomné dřeviny, většinu roku dominují trávy
 - Bizoni, lamy, hlodavci

- Opadavé listnaté lesy
 - Oblasti mírného pásu severní polokoule, ovlivňované oceánským klimatem
 - Střídání ročních období, v zimě klesají teploty pod bod mrazu
 - Průměrná teplota 10 °C
 - Rovnoměrné srážky
 - Vegetaci tvoří jednovrstevné lesy s krovitým patrem
 - Obojživelníci, plazi, srnci, plazi, lišky, medvědi, stromoví práci
- Tajga (jehličnatý severský les)
 - Pouze na severní polokouli
 - Vegetační období trvá 1-4 měsíce
 - Velké teplotní rozdíly mezi létem a zimou
 - Málo srážek
 - Jehličnaté lesy, medvědi, losi
- Tundra
 - Převážně na severní polokouli
 - Dlouhé zimní období
 - Permafrost – dlouho zamrzlá půda, rozmrzá jen na povrchu
 - Nedostatečné množství srážek – málo výparu
 - Nízké a plazivé keříky, travinobylinné porosty, mechy a lišeňíky
 - Medvěd lední, sob polární

4. Potravní řetězce

- Jeden organismus je zdrojem energie pro druhý
- Spojení v jednom směru jednotlivé potravní úrovně
- Na jednotlivých úrovních zůstává větší část energie nevyužita
- Základní typy
 - Pastevní kořistnický řetězec
 - Producenti (rostliny) -> konzumenti I. Řádu (býložravci) -> konzumenti II. Řádu (predátoři býložravců) -> konzumenti III. Řádu (predátoři masožravců)
 - Řasy -> býložravé ryby -> travé ryby -> člověk
 - Detritový řetězec
 - Zajišťuje rozklad organické hmoty na anorganické látky, vede od těl uhynulých organismů
 - Saprofágové -> saprofytické organismy
 - Parazitický řetězec
 - Vede od hostitele k parazitovi
- Potravní pyramidy
 - Grafické znázornění jednotlivých potravních úrovní
- Tok energie v ekosystému
 - Jednosměrný a nevratný
 - Energie vstupuje v podobě světelného záření a je vázaná na producenty v asimilátech při fotosyntéze
 - Organické hmota je postupně odbourávaná při látkové výměně
 - Při těchto pochodech se energie uvolňuje v podobě tepla, menší část využívána organismy k zajištění životních pochodů
- Koloběh látek v ekosystému
 - Uzavřený a má cyklický charakter
 - Koloběh prvků a látek mezi živými a neživými složkami ekosystému
 - Koloběh vody
 - Výměna vody mezi zemským povrchem a atmosférou
 - Zásadní roli má sluneční záření

- Vypařováním a transpirací se do ovzduší dostávají vodní páry, ty se ochlazením kondenzují a spadnou ve formě srážek
 - Na koloběh vody jsou vázány koloběhy většiny makrobiogenních prvků
- Koloběh uhlíku
 - Pohlcován z atmosféry ve formě CO₂ zelenými rostlinami
 - Podílí se na toku energie v ekosystémech
 - Z části organismy prodýcháván a část se hromadí ve formě odpadních produktů
 - Hlavní zásobárnou jsou oceány
- Koloběh kyslíku
 - V atmosféře neustále doplňován fotosyntézou zelených rostlin
 - Organismy ho spotřebovávají při dýchání a rozkladu jejich odumřelých těl
 - Z atmosféry proniká i do vody a do půdy

5. Životní prostředí člověka

- Člověk – neoddělitelná součást ekosystémů
- Člověk životní prostředí využívá, mění ho, ovlivňuje
- Globální problémy
 - Ovlivňuje celou planetu
 - Sociální
 - Explosivní růst lidské populace – problém zejména u rozvojových zemí
 - Nedostatek kvalitních potravin
 - Šíření epidemií a drogových závislostí – infekční choroby (malárie, tuberkulóza, cholera, AIDS)
 - Ozbrojené konflikty, terorismus – ztráty na lidských životech, obrovské finanční výdaje, negativní dopad na ekonomiku
 - Ekonomické
 - Chudoba a zaostalost
 - Surovinový a energický problém – nedostatek přírodních zdrojů
 - Enviromentální
 - Globální klimatické změny – porušení rovnováhy mezi přírodou a lidskou společností
 - Snižování biodiverzity
- Znečištění ovzduší
 - Emise – látky dostávající se do ovzduší
 - Skleníkový efekt – plyny (např. CO₂) produkované ve vyšší míře, než příroda zvládne
 - Od skleníkových plynů se odrazuje teplo od slunce a tím zahřívá Zemi
 - Freony – látky v ovzduší ničící ozónovou vrstvu
 - Toxicité látky
 - Oxid siřičitý – způsobuje kyselé deště
 - Oxidy dusíku – N₂O, NO, NO₂
 - Organické sloučeniny – methan, toluen,...
- Znečištění vody
 - Biologické – znečištění silážními šťávami, močůvkou, fekáliemi, hnijící organickou hmotou
 - Chemické – průmyslová hnojiva, ropa a ropné produkty, detergenty (čistící a mycí prostředky)
 - Fyzická – odpadní teplo, radioaktivní záření
- Ochrana přírody v České republice
 - Vyhlašování chráněných území
 - Ochrana biodiverzity, zachování reprezentativních vzorků ekosystémů
 - Vypracovány plány péče
 - Národní park – velkoplošné území s omezenou průmyslovou a zemědělskou výrobou
 - Krkonoše, Šumava, České Švýcarsko
 - Chráněná krajinná oblast – velkoplošné území s harmonicky utvářenou krajinou
 - Beskydy, Pálava

- Národní přírodní rezervace – maloplošné území, málo ovlivněné lidskými zásahy
 - Praděd, Boušínský prales
- Přírodní rezervace – maloplošné území s regionálním významem
 - Prachovské skály, Zemská brána
- Národní přírodní památka – maloplošný přírodní útvar, výskyt ohrožených druhů
 - Kunratický les
- Přírodní památka – přírodní útvar nebo menší území s regionálním významem
 - Kunratický les
- Chráněné lokality celosvětového významu
 - Natura 2000
 - Ochrana ohrožených organismů a lokalit v EU
 - Dělí se na ptačí oblasti a evropsky významné lokality
 - Soustava pokrývá 14 % rozlohy ČR
 - Zvonek český, tůhýk obecný, čáp bílý
 - Biosférické rezervace
 - Vyhlašování v rámci UNESCO při OSN
 - Ochrana přírodní a kulturní rozmanitosti
 - Na území ČR 6 biosférických rezervací – Bílé Karpaty, Krkonoše, Křivoklátsko, Pálava, Šumava, Třeboňsko